

Lånefordran är egendom

Om en lånefordran säljs till det verkliga värdet och det understiger fordrans nominella värde, kommer transaktionen att realisera en avdragsgill realisationsförlust i enlighet med lagen om inkomstskatt.

Högsta förvaltningsdomstolen har gett en betydande årsbokslösning, enligt vilken det uppstod en avdragsgill realisationsförlust enligt lagen om inkomstskatt, när den skattskyldige sålde fordran till ett verkligt värde som är lägre det nominella värdet - PwC fungerade i ärendet som den skattskyldiges ombud.

Försäljning av lånefordran

I fallet som HFD avgjorde hade personen gett ett lån åt ett bolag, som denne inte var aktieägare i. Sedermera hade lånet, i enlighet med villkoren, ändrats till kapitallån. Från början hade det varit frågan om en vanlig obligation och inte ett löpande skuldebrev som betraktas som ett värdepapper. På grund av gäldenärsbolagets försvagade ekonomiska situation var det emellertid inte möjligt att erhålla full betalning för förlagslånet, dvs. fordrans verkliga värde hade sjunkit under dess nominella värde. Den avgörande frågan var, uppstod en skattemässigt avdragsgill realisationsförlust för personen, när han sålde fordran till ett annat bolag till fordrans verkliga värde.

Enligt lagen om inkomstskatt genererar överlåtelse av egendom mot en lägre ersättning, en realisationsförlust som är avdragsgill från överlåtelsevinster och övriga kapitalinkomster. I lagen definieras dock inte vad allt som betraktas som egendom som omfattas av överlåtelsevinstbeskattningen. I skattepraxisen har bestämmelsen tolkats restriktivt och bland annat överlåtelse av fordran och kapitaliseringsavtal är undantagna från dess tillämpningsområde.

Argumentationen för denna linje har varit begränsad, den har närmast varit motiverad med gammal etablerad praxis. HFD:s senaste årsbokslösning ändrar dock den

tolkningen betydligt. Tillämpningen av lagen baserar sig enligt HFD:s beslut på lagens innehåll och lydelse om hur skattelagen ska tillämpas.

Som lösning konstaterade HFD att en förlagsobligation är egendom, och vars överlåtelse till ett verkligt värde som är lägre än det nominella värdet realiserar en avdragsgill realisationsförlust. Men mot bakgrund av motiveringarna till lösningen, är det tydligt att lösningens påverkan inte är begränsad till överlåtelsen av förlagslån. Däremot ska motsvarande skattebehandling beröra alla typer av fordringar. I sina motiveringar betonade HFD även fordringsrättens civilrättsliga karaktär som egendom. I praktiken kan man dra slutsatsen att lösningen, förutom fordringarna, att all annan typ av överlåtelse av egendom kan orsakas från avdragsgill förlust, och det finns inga skäl för de antagna begränsningarna i beskattningspraxisen.

Lösningen är principiellt betydelsefull, eftersom enligt tidigare praxis har fordrans värdesänkning enligt lagen om inkomstbeskattningens beskattning kunnat avdras mycket endast i undantag. Enligt lagen om företagsskatt, är den slutliga fordrans värdeminskning dvs. förlusten av den t.ex. orsakad av gäldenärens konkurs enligt HFD inte avdragsgill, om fordran inte baserar sig på värdepapper. Enligt HFD:s senaste lösning är värdeminskningen av fordran, som realiserar via överlåtelse genom dess verkliga värde är dock en realisationsvinst som är avdragsgill. Lösningen har betydelse för förutom fysiska personer, utan även för skattepliktiga bolag enligt TVL.

Aktieägarlånet är en investering i bolaget

I samband med lösningen diskuterad ovan publicerade HFD en annan fråga som gällde

samma dokumentation. Skillnaden med den ovan diskuterade situationen var att den person som beviljat lånet till bolaget var samtidigt aktieägare i bolaget. När lånet har omvandlats till kapitallån och sedan sålts tillsammans med aktier till samma köpare, ansåg HFD att aktieägarkapitallånet var en tilläggsinvestering i bolaget. Kapitallånet räknades som en del av anskaffningsvärdet för aktierna, som därigenom ökade realisationsförlusten från överlåtelsen av aktierna

HFD har tidigare givit en motsvarande lösning i situation där gäldenärsbolaget gick i konkurs. Det senaste beslutet bekräftar att aktieägarlånet kan anses som en del av anskaffningsvärdet för aktierna även i samband med samtidig försäljning av aktier och lån.

Matti Kilpeläinen
matti.kilpelainen@pwc.com
020 787 7301

Denna artikel har tidigare publicerats i [PwC:s Uutishuone](#).